

У Х В А Л А

ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ ПЕРШОГО СЕНАТУ КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Лебедик Наталі Валеріївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення пункту 3 частини першої статті 388 Цивільного кодексу України

м. К и ї в
6 жовтня 2021 року
№ 148-1(І)/2021

Справа № 3-178/2021(370/21)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Колісник Віктор Павлович (голова засідання, доповідач),
Кичун Віктор Іванович,
Філюк Петро Тодосьович,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Лебедик Наталі Валеріївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення пункту 3 частини першої статті 388 Цивільного кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Колісника В.П. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Лебедик Н.В. звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині першій статті 8,

частині першій статті 24, частині першій статті 30, частинам першій, четвертій статті 41 Конституції України (конституційність) положення пункту 3 частини першої статті 388 Цивільного кодексу України (далі – Кодекс).

Згідно з оспорюваним положенням Кодексу якщо майно за відплатним договором придбане в особи, яка не мала права його відчужувати, про що набувач не знав і не міг знати (добросовісний набувач), власник має право витребувати це майно від набувача лише у разі, якщо майно „вибуло з володіння власника або особи, якій він передав майно у володіння, не з їхньої волі іншим шляхом“.

Автор клопотання вказує, що „конструкція пункту 3 частини першої статті 388 Цивільного кодексу України, за якої добросовісний набувач втрачає майно і сам змушений шукати способи компенсації своїх втрат, є неприйнятною та покладає на добросовісного набувача індивідуальний та надмірний тягар“.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону, та якщо з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі положення), сплинуло не більше трьох місяців (абзац перший частини першої, пункт 2 частини першої статті 77); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу непринятною,

якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77).

Аналіз конституційної скарги та долучених до неї матеріалів свідчить про те, що автор клопотання вичерпав усі національні засоби юридичного захисту. Остаточним судовим рішенням у справі Лебедик Н.В. є постанова Верховного Суду у складі колегії суддів Першої судової палати Касаційного цивільного суду від 19 травня 2021 року, в якій застосовано оспорюване положення Кодексу.

Лебедик Н.В. подала конституційну скаргу до Секретаріату Конституційного Суду України 20 вересня 2021 року, тобто після спливу трьох місяців із дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням. Отже, автор клопотання не дотримав вимог, визначених пунктом 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що свідчить про неприйнятність конституційної скарги.

Стверджуючи про неконституційність положення пункту 3 частини першої статті 388 Кодексу, Лебедик Н.В. не навела аргументів щодо його невідповідності Конституції України, а лише процитувала окремі положення Конституції України, Кодексу, юридичні позиції Конституційного Суду України, рішення Європейського суду з прав людини, що не можна вважати обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності цього положення.

Отже, конституційна скарга не відповідає вимогам пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Лебедик Наталі Валеріївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення пункту 3 частини першої статті 388 Цивільного кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ця Ухвала є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**